

Arrest

nr. 28 814 van 17 juni 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 september 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 5 februari 2007.

Gezien de nota met de opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN VRECKOM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 november 2005 het Rijk binnen en diende op 7 november 2005 een asielaanvraag in. Op 21 september 2006 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: "*U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn, afkomstig van Mogadishu. Volgens uw verklaringen weet u niet tot welke clan u behoort. Toen u twee jaar oud was, werd u door uw moeder naar het 'Lafoole College' gebracht, een weeshuis van de regering in Afgooye. De directeur van dat weeshuis, Canten Saïd, vertelde u dat uw moeder zwanger geworden was van u buiten het huwelijk. Ze was bang dat haar familie haar daarom*

zou doden. De directeur wist alleen dat uw moeder Khadija heette en dat ze later vermoord werd door haar familie. Toen de oorlog uitbrak in 1991 werd het weeshuis ingenomen door de troepen van het United Somali Congress (USC). U vluchtte naar Mogadishu. In 1992 werd u daar in het district Waqberri gearresteerd door de troepen van krijgshoofd Ali Mehdi, behorende tot de Abgal-clan (<Hawiye), omdat u een clanloze was. U werd vastgehouden in het hoofdkwartier van de militieleden dicht bij het hotel 'Maka Al Mukarama'. Daar werd u geregeld geslagen. Tien maanden later braken er gevechten uit tussen de bewakers. Zo slaagde u erin om te ontsnappen. Daarna werd u nog eens drie keren aangevallen. In 1993 werd u op straat aangevallen door de troepen van Ali Mehdi. In 1994 werd u thuis aangevallen door een groep religieuze mannen. Ze dreigden ermee om u te vermoorden, omdat u als buitenechtelijk kind volgens de islam onrein was. In 1995 werd u thuis opnieuw aangevallen door dezelfde groep religieuze mannen. Daarop besloot u om weg te gaan uit Mogadishu. In 1996 vertrok u naar Kismayo. Daar werd u in 1997 gearresteerd door de troepen van generaal Morgan, behorende tot de Majerteen-clan (<Darod), omdat u een clanloze was. U werd opgesloten in een legerbasis aan de haven. Na éénnentwintig dagen werd u vrijgelaten dankzij de tussenkomst van twee clanoudsten, Abdi en Hassan. In 1998 kreeg u problemen met religieuze mannen, onder wie Sheikh Ibrahim. Ze kwamen u opzoeken in de winkel waar u werkte en zetten de eigenaar onder druk om u te ontslagen. In 1999 vielen ze u een tweede keer aan in de winkel waar u werkte. In juni of juli 2004 vond u een zak met 6000 Amerikaanse dollars. U begroef het geld op een geheime plaats. In januari 2005 vertrok u naar Nairobi, Kenia. Een smokkelaar organiseerde uw reis naar België in november 2005. U vroeg asiel aan op 7 november 2005."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Verzoeker roept in "*Enig middel: schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, de artikelen 48/3, 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen.*"

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers "opeenvolgende verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en voor het Commissariaat-generaal (CGVS) in dringend beroep (DB) en ten gronde (TG) bevatten immers een aantal tegenstrijdige en incoherente verklaringen" waardoor de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas ernstig wordt ondermijnd.

4.2. Met betrekking tot verzoekers beweerde arrestatie in Mogadishu door de troepen van krijgshoofd Ali Mehdi stelt de bestreden beslissing: "*Zo verklaarde u voor de DVZ dat u in 1991 naar Mogadishu vluchtte. De troepen van krijgshoofd Ali Mehdi arresteerden u meteen toen u Mogadishu binnenkwam (zie gehoorverslag DVZ, dd. 10/11/2005, punt 41). Voor het CGVS in het interview in dringend beroep stelde u in strijd met voorgaande verklaringen dat uw arrestatie door de troepen van Ali Mehdi plaatsvond elf maanden na uw aankomst in Mogadishu. U verklaarde dat u gearresteerd werd in 1992 (zie gehoorverslag DB, dd. 14/02/2006, p. 10-11). In het interview ten gronde beweerde u dan weer dat u vier of vijf maanden na uw aankomst in Mogadishu gearresteerd werd. U stelde dat uw arrestatie plaatsvond in 1991 (zie gehoorverslag TG, dd. 15/09/2006, p. 7, 9). In het interview in dringend beroep verklaarde u verder dat u gedurende tien maanden werd vastgehouden in het hoofdkwartier van de militieleden samen met acht andere gevangenen. Toen u gevraagd werd om namen op te geven van de andere gevangenen, kon u slechts één persoon bij naam noemen, namelijk Abdirahman, ook een jonge wees (zie gehoorverslag DB, p. 15). In het interview ten gronde stelde u daarentegen dat u opgesloten zat met twaalf andere gevangenen. U kon twee personen bij naam noemen, namelijk Abdulkader en Mohamed. U wist niet tot welke clan deze mannen behoorden, maar u dacht dat de reden van hun*

arrestatie wel te maken had met hun clan. U verklaarde expliciet de namen van andere gevangenen niet te kennen (zie gehoorverslag TG, p. 9-10).”

4.3. Verzoeker “bevestigt dat hij in Mogadishu werd gearresteerd door de troepen van Ali Mehdi in 1992, d.w.z. na 11 maanden na zijn aankomst in Mogadishu in 1991”. Verzoeker wijst er op dat hij op DVZ niet preciseerde wanneer hij gearresteerd werd, doch betwist niet dat hij in de fase ten gronde verklaarde dat hij in 1991 gearresteerd werd en verder : “Dat er moet rekening worden gehouden met het feit dat het gaat over feiten die zeer lang geleden zijn (15 jaar geleden) en dat de eiser op dat moment 14 jaar oud was, zodat er niet kan worden gesproken van een doorslaggevende tegenstrijdigheid” en “Dat gelet op het feit dat het gaat over feiten van zeer lang geleden en de jeugdige leeftijd van de eiser op dat moment, in combinatie met de traumatiserende gebeurtenissen waarmee hij toen werd geconfronteerd, er niet kan worden gezegd dat een onduidelijkheid omtrent deze gebeurtenissen zou betekenen dat zijn geloofwaardigheid volledig op de helling zou komen te staan.” Verzoeker wijst er ook op dat zijn traumatisch leven “hem op zeer ernstige wijze heeft getekend, gelet in de precaire en penibele toestand waarin hij heeft geleefd” en “Dat men niet dezelfde precisie en duidelijkheid kan verwachten van iemand die in normale omstandigheden is opgegroeid.”

4.4. Het is redelijk te verwachten dat dergelijke zelfstandige vlucht en arrestatie door een militie op een veertienjarige een diepe indruk nalaten. De feiten zouden dan ook in het geheugen gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Zij vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. Zijn jonge leeftijd doet hieraan geen afbreuk, noch de “talrijke problemen en vervolgingen” die verzoeker naar eigen zeggen heeft gekend. Bovendien betreffen het geen details maar twee verschillende scenario’s waarbij verzoeker volgens de versie op de Dienst Vreemdelingenzaken nieuw is in Mogadishu en er geen houvast heeft terwijl verzoeker op het CGVS een belangrijke periode (tot een jaar) in Mogadishu geleefd heeft en dus reeds clans en mensen kent en situaties kan inschatten. Evenmin is aannemelijk dat verzoeker na tien maanden de medegevangenen niet kent. Verzoeker kan deze tegenstrijdigheden en omissies niet toelichten zodat ze overeind blijven.

4.5. Met betrekking tot zijn problemen in Kismayo in de periode 1997-2005 stelt de bestreden beslissing “In het interview in dringend beroep verklaarde u dat u in 1997 door twaalf militieleden van generaal Morgan (<Majerteen) werd gearresteerd (zie gehoorverslag DB, p. 23). In het interview ten gronde stelde u daarentegen dat u door vijf militieleden werd gearresteerd (zie gehoorverslag TG, p. 17). Voor de DVZ verklaarde u dat twee clanoudsten, Hassan en Abdenur, aan de militieleden hebben uitgelegd dat u door de overheid werd opgevoed. Hierdoor werd u vrijgelaten (zie gehoorverslag DVZ, punt 41). Voor het CGVS, zowel in het interview in dringend beroep (zie gehoorverslag DB, p. 24), als in het interview ten gronde (zie gehoorverslag TG, p. 18-19), stelde u daarentegen dat de namen van deze twee clanoudsten Hassan en Abdi waren. U verklaarde hun volledige namen niet te kennen. Toen u tijdens het interview ten gronde geconfronteerd werd met het feit dat u in uw allereerste interview naast Hassan de naam Abdenur had opgegeven, had u hier geen afdoende uitleg voor. U bleef er gewoon bij dergelijke verklaringen niet afgelegd te hebben voor de DVZ (zie gehoorverslag TG, p. 18-19). Opmerkelijk is tevens het feit dat u tijdens het interview ten gronde verklaarde dat deze twee mannen tot de Majerteen-clan behoorden (zie gehoorverslag TG, p. 19), terwijl u voorheen steeds had beweerd niet te weten tot welke clan deze twee mannen behoorden (zie gehoorverslag DVZ, punt 41 & gehoorverslag DB, p. 24).” Verzoeker komt niet verder dan te stellen dat hij “meende dat het ging om de volledige namen (d.i. voornaam en familienaam) en hij verklaarde dat hij niet in staat was om de volledige naam te geven, waarbij hij in de veronderstelling was dat men vroeg naar de familienaam buiten de voornaam die hij reeds had gegeven” en tenslotte wat hun clan betreft dat hij “inderdaad niet zeker is van de clan waartoe deze clanoudsten behoorden, maar gezien zij de toestand van de eiser uitlegden aan militieleden van de Majerteen, heeft hij eenvoudigweg verondersteld dat deze clanoudsten ook tot deze clan behoorden.” Verzoeker maakt zijn voorgehouden problemen niet aannemelijk. Zijn verklaringen zijn onvoldoende om aan te tonen dat hij betrokken was bij de voorgehouden problemen.

4.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

6. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij

omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”.

7. De bestreden beslissing werd genomen voor de ingang van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen waarbij naast de vluchtelingenstatus in de zin van de Conventie van Genève ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De bestreden beslissing werd aldus gemotiveerd op basis van de (ongeloofwaardige) verklaringen inzake verzoekers moeilijkheden in Somalië en verzoeker werd uitsluitend gehoord over de hiertoe nuttige elementen in het vluchtelingenrelaas. Niettegenstaande blijkt dat verzoeker wel enige kennis heeft over Somalië en hij onder meer de Somalische taal goed schrijft, kan verzoekers nationaliteit niet met relatieve zekerheid worden vastgesteld en ontbreekt aldus de informatie noodzakelijk voor de toekenning voor de subsidiaire beschermingsstatus en/of is deze (wat betreft zijn verblijf in Kenia) niet toegankelijk aangezien de onleesbaarheid van de gehoren op het CGVS. Met het oog op een goede rechtsbedeling wordt de bestreden beslissing vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 september 2006 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 juni 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK